

[Kurt Hansen.]

det bestemte geografiske område at operere frit sammen med politiets efterretningstjeneste i enhver situation, uanset om det er en arbejdskamp, eller hvad det er for noget? Det er muligt, at vores gamle kending Holst Jensen hos tjenesten har skiftet arbejdsområde nu. Nogle gange rejser han rundt i Amsterdam, nogle gange kigger han på atommarcher, og hvad ved jeg, men vi må have disse ting frem, og vi har i hvert fald tænkt os at forfølge dem. Hvis vi ikke kan få noget svar her i dag, skal vi nok få det frem på en anden måde.

Den fg. justitsminister (Erling Jensen):

Man vil som hidtil ikke blande sig i arbejdsforhold; man vil som hidtil beskæftige sig med sager, hvor der skønnes at foreligge en overtrædelse af straffelovgivningen, herunder politivedtægten.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Af *Wilhelm* (VS) til justitsministeren:

„Finder ministeren det i orden, at politimesteren på Frederiksberg beslutter at opløse en i øvrigt fuldt lovlig demonstration med henvisning til, at der er tale om forulempelse i politivedtægtens forstand, samtidig med at samme politimester klart erkender, at „forulempelsen“ er bevidst tilrettelagt af den eller de „forulempede“ selv?“

(Spm. nr. 87).

Skriftlig begrundelse.

I justitsministerens svar af 5. november 1975 på et spørgsmål om det retlige grundlag for politiets indgreb over for Info-blokaden, som er stillet af VS gennem folketingets retsudvalg, er vedlagt indberetningen fra politimesteren på Frederiksberg. Det fremgår heraf, at det retlige grundlag for indgrebet var politivedtægtens bestemmelser om „forulempelse“. Det fremgår også, at politimesteren er helt på det rene med, at situation blev provokeret af virksomheden. Det hedder herom i indberetningen, side 19: „Det stod os klart, at situationen var „tilrettelagt“ af de ansatte og deres advokat“.

At politiet lader sig provokere, er en sag for sig, men at det resulterer i et indgreb til

fordel for provokatørerne og vendt mod en lovlig demonstration, stiller politiets funktion i et særligt lys.

Det er af stor interesse for de befolkningsgrupper, som er stærkt afhængige af demonstrations- og aktionsretten, fordi de ikke har politisk og økonomisk magt, og det vil først og fremmest sige lønarbejderne, at vide, om den socialdemokratiske justitsminister godkender en så åbenlys stillingtagen imod dem fra politiets side.

Det vil desuden være af betydning at få ministerens syn på konsekvenserne af en sådan praksis, som i realiteten afskaffer demonstrationsretten, idet den gør det muligt for en hvilken som helst provokatør at få politiet til at opløse en lovlig demonstration ved hjælp af en bevidst tilrettelagt „forulempelse“ af sig selv.

Wilhelm (VS):

Ud over den ret enestående indblanding fra politiets efterretningstjeneste — enestående er den måske ikke, men kendskabet til den er ret enestående — som her har været på tale, så har vi jo også hæftet os ved den begrundelse, der bliver givet i politimesterens indberetning for selve indgrebet, en begrundelse, der bortset fra en masse snak og en masse gætterier, hvoraf noget allerede er dementeret af de vidner, som den pågældende politimester påberåber sig, består i 2 ting: for det første en prisværdigt klar erklæring om, at „grundlaget for aktionen var en politivedtægtsovertrædelse“, dermed færdig og ikke noget med straffelov eller noget som helst, for det andet en lige så klar erklæring om, at det var politiet helt bekendt, „at situationen var“, som man selv sagde, „„tilrettelagt“ af de ansatte og deres advokat“. Derfor mit spørgsmål, om man finder det rimeligt, at politiet benytter en sådan provokeret situation til at skride ind ikke imod provokatørerne, men mod dem, provokationen er rettet imod.

Det er i strid med ganske almindelige retsgrundsætninger, og jeg kunne da godt tænke mig, som der også er gjort rede for i den skriftlige begrundelse, at få at vide, om man har gjort sig nogen som helst overvejelser over konsekvensen af det, nemlig, at en hvilken som helst demonstration jo i så fald vil kunne hæves, så snart en enkelt provokatør